

OPONENTSKÝ POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Ondřej Fiala (2011): Strategie Crime prevention through environmental design a její aplikace ve vybraných pražských lokalitách. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Praha, 127 stran. Vedoucí práce RNDr. Jana Spilková, Ph.D.

Diplomová práce Ondřeje Fialy představuje metodu Crime prevention through environmental design tj. de facto prevenci kriminality prostřednictvím urbanisticko-architektonického návrhu veřejného prostoru.

Metoda je označena autorem jako „u nás málo známá“, což je jistě pravdivé s ohledem na uvedený poměrně složitý anglický název metody. Nedá se ale říci, a z diplomové práce to i jasně vyplývá, že by principy této metody nebo lépe řečeno zásady urbanisticko-architektonického návrhu eliminujícího riziko kriminality nebyly u nás architektům známy a jimi i v praxi uplatňovány.

Struktura práce je standardně promyšlena, jednotlivé části práce na sebe logicky navazují. Úvodní část je věnována definici studovaného problému, popisu základních hypotéz a použité metodě výzkumu. Kapitoly 2 a 3 zařazují práci do širšího teoreticko-metodologického a věcného kontextu. Za pomoci analýzy stávající literatury se zde autor věnuje teoretickému kontextu studovaného problému, přístupům a metodám řešení a přehledu dosavadních výzkumů.

Nejrozsáhlejší částí práce je kapitola 4, věnovaná vlastnímu terénnímu výzkumu. Uvozena je popisem výběru lokalit pro výzkum a jejich základními charakteristikami. Zkoumáno bylo šest lokalit, kdy tři z nich prošly během minulých 10 let výraznou revitalizací, ostatní tři naopak na podobný zásah zatím čekají. Následuje analýza jednotlivých lokalit z hlediska uplatnění zásad CPTED, popis průběhu terénního výzkumu a interpretaci výsledků terénního dotazníkového šetření.

V kapitole 5 jsou uvedeny charakteristiky jednotlivých lokalit podle informací získaných od pracovníků Městské policie hl. m. Prahy.

Kapitola 6 obsahuje návrhy autora práce na úpravy tří ze zkoumaných lokalit, jež dle jeho názoru nevyhovují principům CPTED.

V závěrečné kapitole jsou shrnuty cíle práce, její hypotézy a použité metody. Na základě výsledků terénního výzkumu je uvedeno, zda byly hypotézy potvrzeny nebo vyvráceny a zda byly dle autora práce metody pro tuto práci vhodně zvoleny.

Práce je přínosná po teoretické stránce. Jasně a přehledně zpracované zásady metody CPTED (ověřené a dokumentované na praktických příkladech) mohou být zajímavou pomůckou např. pro mladé architekty, neboť jednoduše definují zásady, které řada architektů možná v praxi uplatňuje spíše „pocitově“. Z pohledu urbanisty je nadbytečná a možná i poněkud naivní kapitola č. 6 týkající se vlastních návrhů autora na řešení vybraných prostorů, neboť se verbálně pokouší aplikovat zásady architektonického nebo urbanistického návrhu, jehož podstata tkví ale právě v prostorovém a výtvarném zpracování těchto zásad.

Formálně je práce na dobré úrovni. Práce je bohatě doplněna fotografiemi a grafy. Práce s literaturou je dobrá. Autor prokázal, že je schopen se dobře orientovat jak v domácí, tak i zahraniční literatuře týkající se tématu.

Otázka k obhajobě:

V závěru práce se pozastavujete nad tím, že „nelze vysledovat významné rozdíly ve struktuře aktivit a uživatelů mezi nádražími s neuplatněnou a uplatněnou metodou CPTED“ na rozdíl např. od sledovaných parků. Příčinu správně hledáte ve funkci nádraží jako takového. Domníváte se, že by šly zásady CPTED dále rozpracovat pro jednotlivé funkční a prostorové struktury města (např. samostatně pro obytné zóny, občanskou vybavenost apod.)? Svůj postoj prosím vysvětlíte.

Práci doporučuji ji k obhajobě.

V Pardubicích 15.5.2011

doc. Ing. arch. Vladimíra Šilhánková, Ph.D.